

CAN COLL DE LLIÇA D'AVALL. VALLÈS ORIENTAL. CATALUNYA

Un relat de: [Antonio Mora Vergés](#)

M'aturava en un carrer lateral per retratar la magnífica torre de Can Coll, al costat d'una rotonda que dona entrada a la població de Lliça d'Avall.

El topònim prové del llatí Licianu, derivat del nom propi Licius. S'explica que les terres li foren assignades a un veterà de les legions romanes. Pensem en un alt oficial atesa l'extensió atorgada, dividida avui en dos termes ; Lliça d'Avall i Lliça d'Amunt.

Can Coll, és una antiga casa senyorial amb una majestuosa torre , en la que ens expliquen que hi ha una inscripció que diu que fou edificada per Pere Coll el 1576.

S'hi va beneir el 1600 una capella dedicada a sant Joan, que va reemplaçar-ne una altra que hi havia prop del lloc des del segle XI.

El 1797 foren portats a Can Coll els cossos de sant Vicenç i santa Clara, que es guardaren a la casa fins que al cap de poc es van traslladar a la capella de la torre.

A mitjans de segle XIX el major propietari de terres de Lliça de Vall era el barceloní Eduardo de Llanza i Montoliu, propietari de Can Coll. A l'enciclopèdia es fa referència a aquest cognom com dels Llança,

En els documents de Lliça d'Avall, apareix amb la forma Llanza, pensem que més enllà de la coincidència del cognom, no té res a veure amb la branca que ostenta el títol de Duc de Solferino.

L'any 1897 Can Coll de Lliça de Vall, amb 165 hectàrees d'extensió , era la finca més gran del municipi i la sisena més gran de la comarca. La finca can Ronses de Palou, pertanyia també a Eduardo de Llanza i Montoliu.

El 1928 Ignasi de Llanza i de Montoliu cedeix els terrenys per a la construcció de l'edifici de l'Ajuntament, aleshores can Neri, era també de la propietat del terratinent barceloní Ignasi de Llanza i de Montoliu.

Com sempre, agraiem la vostra informació per complementar aquest breu, a l'e.mail coneixercatalunya@gmail.com